

Od dětských her byl – chtěl být a vlastně je – policajtem. K pradávnému, již v klukovském věku zásadnímu rozhodnutí zřejmě musel přispět vrozený pocit – chcete-li, instinkt – zaujatého ochránářství (přestože býval doma benjamínkem se dvěma výrazně – o deset a sedm let – staršími bráškami). Potřeba bránit slabší, dodržovat všemožně spravedlnost, být prospěšný druhým lidem, možná je i trpělivě ovlivňovat – směrem k dobru. Především proto jeho životní – nepřiliš vyslovované, ale o to víc prožívané – osobní, stejně jako pracovní, krédo či heslo zní: Chránit zákon, to je mým posláním!

OSVĚTOVÝ ČETNÍK v aktuálních časech

Bruntálský policejní ředitel (od září 2007) – a občan Města Albrechtice – plk. Mgr. Tomáš Tuhý

Dnešní plk. Mgr. Tomáš Tuhý (35) prošel po střední pedagogické škole, kde studoval aprobaci psychologie, vychovatelství, pedagogika a kde získal nepochybné základy pro svoji budoucnost, záměrně náhradní vojenskou službou. Z ní pak už vedla zcela promyšlená, přímá cesta do policejních řad. Je drobnou zajímavostí, že ho na ní předběhl o sedm let zralejší bratr.

A od prvních okamžiků služby se policista Tuhý, jak vzpomíná během „portrétního“ rozhovoru, snažil – asi hodně otevřeně a se zápallem – komunikovat s ostatními lidmi kolem sebe. Nikdy v sobě nemůže popřít základy kantořiny a nejosobnější psychologické zájmy. Snahu vidět svou práci v nejširších sociologických, společenských souvislostech.

Sbíral profesní poznatky a prospěšné podněty doma, ale velice rychle se také pídil po možnostech, jak alespoň občas vyrazit do světa – na zahraniční zkušenu, na policejní setkávání kolegů, ať oficiální či neformálně přátelská. Připomíná to někdejší aktivity krajanů v jiných oborech, řemeslech.

A nejzajímavější – ne-li tehdy jediná – byla v tomto směru činnost Mezinárodní policejní asociace (IPA – International Police Association). Tomáš Tuhý proto někdy před deseti lety oslovil policisty z míst, kde IPA fungovala, navázal první kontakty, až se mu podařilo, spolu s dalšími podobně naladěnými spolupracovníky, zřídit na okrese Bruntál, ale i pro okresy Opavu a Jeseník, konkrétní územní skupinu IPA.

Ta má dodnes v názvu místo vzniku – Město Albrechtice (o práci Obv. odd. Policie ČR v Městě Albrechtice jsme psali v minulém čísle Policisty – pozn. red.).

Zámek Linhartovy začal od jara 2007 vystavovat kolekci dokladující policejní dějiny i současnost - výstavní prostory jedinečné První dětskou galerií, souborem starých šicích strojů, ornátů a měšního nádobí, aktualizovanými výtvarnými a fotografickými výstavami, stálou expozicí z odkazu keramického „pohádkáře“ Jana Kutálka atd., získal další nepřehlédnutelné návštěvnické lákadlo...

...
„Při koňském trhu v Přerově přivedl obchodník koní František H... v Přerově bydlící jednoho koně na trh bez dobytčího pasu.“

„Pacholek František D... z Předměstí týral koně svého chlebodáře tak, že to učinilo veřejně pohoršení. Učiňte na něj oznámení.“ Dle zemského zákoníku skupina XII, číslo 5, paragraf 14, v Přerově dne 15. 12. 1919 zapsal vrchní strážmistr Hruža.

Od letošního roku mají na zámku Linhartovy v severomoravském Městě Albrechtice policejní expozici, která návštěvníkům jednou částí představuje organizaci IPA jako formu mezinárodní policejní spolupráce. Pozornost přitahuje zejména uniformy zahraničních policistů.

Druhá část – symbolicky kolem vitríny s velkou Dislokační mapou zemského četnického velitelství v Praze podle stavu ze

dne 1. 10. 1930 – nabízí soubor exponátů pod názvem Vývoj četnictva a policie.

Jsou tady Ročenky a Kalendáře československého četnictva ze třicátých let (v nich například seznamy tehdejších četníků, aspirantů četnických důstojníků výkonných, vrchních strážmistrů, důstojníků justiční služby, intendantů atd.), součástí výstroje, výzbroje, sešit se zápisy o služebních výkonech Československého Zemského četnického velitelství pro Moravu, odd. Prostějov č. 16, stanice Přerov č. 12, vyvedeno krasopisně perem (s červeně provedenými opravami nadřazeného!) – a vše zřejmě s určením Okresnímu soudu v Přerově.

Jedním z hlavních tvůrců, zakladatelů i majitelů uvedené kolekce je Tomáš Tuhý.

...
...

Nejsem klasickým sběratelem, vysvětluje

dnešní bruntálský okresní ředitel Policie ČR. Neshromažďuje totiž systematicky policejní „trofeje“ objevením a nakupováním po burzách. První čepici, starou německou brigádýrku, dostal před více než deseti lety od staršího kolegy, který si ji přivezl ze zahraniční cesty jako památku, suvenýr. Nového držitele „exponát“ nadchnul, má k němu samozřejmě nastalo silný osobní vztah, a podnítl „sběratelským“ policejním směrem přes hranice i zpět do našich vlastních policejních časů z průběhu 20. století.

Další příspěvky do soukromé sbírky tedy musely přirozeně následovat a navazovat, zejména v závislosti na následná putování po cizích krajích. Velká většina z dosavadního souboru předmětů má v sobě silný příběh, pouto s konkrétní situací, se setkáním se zajímavými lidmi – ať už z ciziny nebo z tuzemska.

Svým neopakovatelným způsobem je to galerie osobních, zejména profesních vztahů policisty Tuhého.

Nejprve si „předmětné“ dokladoval příhraniční státy. Spolupráce s Polskem, se Slovenskem v policejní asociaci už měla jistou tradici s vyměňováním čepic, odznaků, různých insignií používaných jednotlivými policiemi. Další rozvoj sběratelství (opakované v uvozovkách) nebyl a není žádná usilovná záležitost, je to pouze ovoce, které téměř samo od sebe v proudu času dorůstá do své rázné kolekce.

Hned kdysi v počátcích, po jedné z prvních „ipáckých“ akcí, kolegové Tomášovi třeba do poslední chvíle tajili, že mu na Vánoce přijde balíček s překvápkem. A pak mu na svátky dorazily dokonce dvě škatule. Ze slovenské Prievidze mu dobrý známý poslal jednu z dánských čepic a ze Znojma se

Zjištěná svědkyně Anna K... v Bochoři č. 23 bydlící, viděla kritické noci obviněného, jak přes vesnici brány do svého domu nesl, z kterého pole aneb snad-li tyto (škrtuto) někdo odcizil nemůže však tato dokázati.“

V jednotlivých záznamech dovede zámecká expozice okamžitě přesahovat do reálných Četnických humoresek.

Jinými dokumenty, ukázkami odborné literatury zase přibližuje zájemcům, kudy, jak, s jakým obsahem se ubíralo policejní, již v meziválečných letech pravděpodobně celoživotní, vzdělávání policistů.

Na titulních stránkách publikací lze číst: Systém kriminalistického vzdělávání, nakladatelství Fr. Kodym v Praze 7, Učebnice pátrací taktiky nebo Příručka všeobecného vzdělání pro četnictvo, něco jako knižní složka, z níž jsou vyjmuty „pejprbeky“ Poučení o péči o zdraví a první pomoci při úrazech, Živočišpis (Zoologie), Rostlinpis Prof. Gotharda Smolaře (Botanika), od téhož autora Chemie neústrojná, dále Mluvnice jazyka českého a slovenského, Dějiny československé, p. Prof. Ludvíka Sojky Dějepisný přehled výtvarných umění, Aritmetika a geometrie, Fysika, ale i Tělověda (Prof. M. Kliková) či O ochraně přírody (Doc. Dr. J. Kliška)...

Sběratel neshbátel Tomáš Tuhý vcelku rychle zkompletoval přehledku současných policejních čepic ze sousedních zemí a víceméně z celé Evropy (na jedné z prvních větších akcí, kterých se zúčastnil v rámci IPA, na kongresu v Kaunasu, kde byla česká delegace vůbec poprvé, získal čepici přímo od policejního prezidenta Litevské republiky). A zároveň mnohde viděl, že policie mívá

Když se po pěti letech slavilo pětileté výročí fungování IPA pod hlavičkou Města Albrechtice, když albrechtští „Ipáci“ pořádali zahraniční setkání na domácí půdě, požádali výtvarníka a kantora z místní umělecké základky Jaroslava Hrubého o spolupráci na dokumentaci i o vytvoření památek ných pozorností hostům z tvorby dětského ateliéru.

Tehdy nadšený keramik, vůdčí činitel obnovovaného barokního zámku v Linhartovech, povzdychl nad nějakou policejní rukávovou nášivkou – nebo čím:

Z něčeho takového sestavit do právě volných výstavních prostor našeho zámeckého sídla nějakou soubornější sestavu, to by bylo jako vyhrát hodně atraktivní konkurz!

Slovo dalo slovo, náhody přejí připraveným (s konkurzem to legendárnímu vyhláskovateli konkurzů mezi dětmi a přáteli vyšlo sto procentně) a letošní návštěvnícká sezona v Linhartovech odstartovala další z úspěšných nabídek (expozice na zámku se proměňují, některé dozrávají pouze obohacení a – třeba ta četnický policejní – rozhodně stojí za návštěvu, red. dopor.).

● ● ●

Rozprava s plk. Mgr. Tomášem Tuhým prozrazuje rozsáhlý záber zájmů, plánů, směřování a cílů policisty, kterému zvolená profese prostupuje denně čtyřicet hodin celým životem – ať zrovna řídí policejní okres, nebo šéfuje komisi u služebních zkoušek (byli jsme se podívat na „maturitu“ mladých policistů ve školícím zařízení ve Frýdku Místku). Nebo hraje fotbal (okresní policejní jedenáctka se chystala ke čtvrté účasti na turnaji v Poreči, kde hrává o vítězství přes 50 týmů ze 30 států!). Nebo vymýšlí program pro sotva školáčka syna Adama a seč to jde, tráví volný čas s půlroční slečnou Natálkou i se stále mladou paní Leonou (její smysl pro zázemí domova je pro zapáleného strážce spravedlnosti základem, naznačuje sám nenápadně, veškerých jeho dosavadních a hlavních úspěchů)...

Do řad policie nastupoval v roce 1990, tehdy doznávaly souvislosti z předešlé éry sboru. Měnily se nejen uniformy, ale i myšlení, filozofie, podstata fungování policie, ale její základní zadání, povinnosti zůstávají – a budou vždycky stejné: potřeba chránit zákon, služba lidem, veřejnosti v situacích nouze a tísní!

Na jiném místě „vánočního“ vydání Policisty máme anketu, v níž příznivci literatury faktu mimo jiné vyslovují přání Policii ČR do příštího roku. Co svým kolegům (v četnické řeholi?) přeje plukovník Tuhý?

„Protože vidím změny, které nastavuje současná policejní reforma, tak bych chtěl policii popřát hodně trpělivosti. Každá změna, která nastává po určitém, zaběhaném období, s sebou nabaluje spoustu problémů, které vyžadují trpělivý přístup ze všech stran. Takže všem policistům upřímně přeju, aby vydrželi a pomohli, přispěli policii jako celku vybudovat jméno, postavení, na které jsme dlouho čekali, a které se teď snažíme u veřejnosti nastavit, prosadit!

Věřím, že v tak obrovském rezortu, jako je ten náš, může každý policista najít svoji – zase uvozovky – škatulku, která mu bude vyhovovat a která ho uspokojí. Je na to ideální doba, jsou tady skoro nesčetné příležitosti, jasná perspektiva!“

Připravil Jaroslav KOPIC
Foto archiv P ČR

nechal vidět Franta Šmákal, velký znalec policejní historie, zasvěcený sběratel i fanoušek akčních připomínek z dějin vojenství a policejních služeb.

Ten poslal tenkrát velmi významný dárek – českou historickou policejní čepici (také ta je součástí aktuální výstavy na Linhartovech.)

● ● ●

„Dne 15. června 1919 odpoledne oznámil rolník Josef M... v Bochoři č. 11 bydlící, závodčímu Antonínu Adamcovi, že mu v rodopisu uvedený František H... v noci ze 14. na 15. června 1919 brány v ceně 100 k, který (červeně opraveno na které) on pro práci na poli nechal, odcizil.

nejen oficiální muzeum, ale že na řadě policejních ředitelství – i na malých stanicích policie – existují „drobná“ muzea.

Zákoutí, panely, prosklené skřínky, v nichž si policisté připomínají „suvenýrově“ práci zahraničních kolegů, stejně jako vlastní tradice, vzpomínky na vlastní policejní práci z minulých dob – prostřednictvím konkrétních předmětů třeba i zapůjčených ze soukromých, po generace předávaných zdrojů.

Tak vznikala představa, že by také na našich služebnách mohly pracovní prostředí – motivaci, prestiž, pocity soudržnosti, zdravého sebevědomí atd. – doplňovat a vylepšovat jisté, lokální „muzejnické ukázky“.